Κυριακή του Τυφλού

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 31 Μαΐου, 2019

Την έκτη Κυριακή από το Πάσχα εορτάζουμε το θαύμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού στον εκ γενετής τυφλό (Ιω. 9:1-38).

Και αυτό το θαύμα έγινε με υγρό, όπως και της Σαμαρείτιδος και του Παραλύτου, και έγινε ως εξής.

Καθώς ο Χριστός συζητούσε με τους Ιουδαίους και απεδείκνυε τον εαυτό του ίσο με τον Πατέρα και είπε: «Πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ εγώ υπάρχω» (Ιω. 8:58), εκείνοι πήραν πέτρες για να ρίξουν εναντίον του.

Ο Ιησούς όμως, φεύγοντας από εκεί, βρίσκει τον Τυφλό που παραπατούσε. Έτσι είχε γεννηθεί, έχοντας μόνο τη θέση και τις κοιλότητες των ματιών.

Καθώς λοιπόν ο Σωτήρας τον βρήκε να είναι έτσι, οι μαθητές –που Τον είχαν ακούσει να λέει στον παράλυτο: «Πρόσεξε, έγινες υγιής, μην αμαρτάνεις πια» (Ιω. 5:14) και: «Η αμαρτία των γονέων πέφτει στα παιδιά» (Εξ. 20:5)– Τον ρώτησαν:

– **Δάσκαλε, ποιος αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, για να γεννηθεί τυφλός;**

Μάλιστα επικρατούσε κάποια επικούρεια δοξασία ότι οι ψυχές προϋπάρχουν ως άυλες οντότητες και επειδή αμάρτησαν μπαίνουν στα υλικά σώματα. Όλα αυτά ο Χριστός τα αναίρεσε λέγοντας:

– Όχι γι’ αυτούς τους λόγους, αλλά για να φανερωθούν τα έργα του Θεού, δηλαδή εμού.

Γιατί εδώ δεν γίνεται λόγος για τον Πατέρα, και το **«για να» εδώ σημαίνει απόφαση και όχι αιτία** (δηλαδή **δεν γεννήθηκε τυφλός για να δείξει ο Χριστός τη θεϊκή του δύναμη, αλλά επειδή γεννήθηκε τυφλός ενήργησε ο Χριστός σ’ αυτόν το έργο της παντοδυναμίας Του**).

Και αφού το είπε αυτό ο Χριστός, έφτυσε κάτω και έκανε πηλό και τον έβαλε πάνω στη θέση των ματιών του και τον πρόσταξε να πάει στην πηγή του Σιλωάμ και να νιφθεί, για να δείξει ότι **Αυτός είναι που πήρε στην αρχή της δημιουργίας χώμα από τη γη και έπλασε τον άνθρωπο**.

Και επειδή απ’ όλα τα μέλη του σώματος το μάτι είναι το πιο σημαντικό, έπλασε τα μάτια που δεν υπήρχαν, δείχνοντας έτσι ότι **Αυτός είναι που δίνει την ενέργεια και στην ψυχή**.

Δεν χρησιμοποίησε δε νερό, αλλά φτύσμα, για να γνωρίσουμε ότι όλη η χάρη **πήγαζε από το στόμα Του**, και επειδή σκόπευε να τον στείλει στο Σιλωάμ. Και τον προέτρεψε να νιφθεί, για να μη νομίζει κανείς ότι από τη γη εκείνη και από τον πηλό θεραπεύτηκε.

Τον έστειλε μάλιστα στο Σιλωάμ, **για να έχει πολλούς μάρτυρες της θεραπείας του**· γιατί καθώς πήγαινε με τα μάτια χρισμένα με πηλό, θα συνάντησε πολλούς.

Μερικοί λένε ότι καθώς νίφθηκε, δεν απέβαλε τον πηλό που είχε δημιουργηθεί με το φτύσμα, αλλά ο ίδιος αυτός πηλός, με το που δέχθηκε πάνω του το νερό, μετασχηματίστηκε και δημιουργήθηκαν μάτια.

Η λέξη Σιλωάμ ερμηνεύεται «απεσταλμένος» διότι αυτή η κολυμβήθρα βρισκόταν έξω από την πόλη της Ιερουσαλήμ.

Την εποχή του βασιλιά Εζεκία, όταν εχθροί πολιόρκησαν στην πόλη και κατέλαβαν το Σιλωάμ, το νερό χάθηκε από εκεί. Και πριν αυτοί που βρίσκονταν μέσα στην πόλη σκάψουν πηγάδια και λάκκους για να έχουν νερό, αν κάποιος αποστελλόταν με την προσταγή τού προφήτη Ησαΐα, το νερό έτρεχε πάλι άφθονο και αυτός έπαιρνε νερό. Αν όμως κάποιος πήγαινε από μόνος του ή πήγαινε κάποιος εχθρός, το νερό χανόταν. Και από τον προφήτη έτσι γινόταν.

Για να δείξει λοιπόν και ο Χριστός ότι και Αυτός είναι από τον Θεό, γι’ αυτό απέστειλε εκεί τον τυφλό και αμέσως ακολούθησε η όραση.

Μερικοί πάλι νόμισαν ότι Σιλωάμ σημαίνει «απεσταλμένος» και γι’ αυτόν τον τυφλό, τον οποίο απέστειλε ο Χριστός.

Ο τυφλός λοιπόν, αφού νίφθηκε, απέκτησε μάτια με κάποια ανείπωτη δύναμη, χωρίς ούτε ο ίδιος να εννοήσει το μυστήριο που του συνέβη.

Οι γείτονες και οι γνωστοί του, όταν τον είδαν ξαφνικά να βλέπει, αμφέβαλλαν, εκείνος όμως βεβαίωνε ότι είναι ο πρώην τυφλός. Και όταν τον ρωτούσαν πώς βρήκε το φως του, διεκήρυττε ότι ο Χριστός τον θεράπευσε!

Οι Φαρισαίοι, όταν άκουσαν το παράδοξο αυτό θαύμα, πάλι βλασφημούσαν τον Σωτήρα επειδή τάχα δεν τηρεί το Σάββατο. Γιατί όπως φαίνεται και το θαύμα στον τυφλό έγινε το Σάββατο. Και ανάμεσά τους έγινε σχίσμα, καθώς άλλοι έλεγαν ότι ο

Ιησούς είναι από τον Θεό και αυτό πιστοποιείται από τα θαύματα που έχει κάνει, και άλλοι ότι δεν είναι από τον Θεό γιατί δεν τηρεί το Σάββατο.

Αυτοί που είχαν μια ευνοϊκή διάθεση απέναντί Του, ρώτησαν τον τυφλό: «Εσύ τι λες γι' αυτόν;» Κι εκείνος διακήρυξε τον Χριστό ως προφήτη, πράγμα που γι' αυτούς ήταν το πιο σημαντικό.

Οι άλλοι πάλι δεν πίστευαν ότι ήταν πράγματι τυφλός και ο Χριστός του χάρισε τη θεραπεία, γι' αυτό κάλεσαν και τους γονείς του, ίσως μη έχοντας εμπιστοσύνη στους γείτονες. Έτσι, ενώ ήθελαν μάλλον να αποκρύψουν το γεγονός αυτό, το έκαναν περισσότερο φανερό, καθώς οι γονείς του τα επιβεβαίωσαν όλα, αν και, για να μη γίνουν αποσυνάγωγοι, τους είπαν να ρωτήσουν εκείνον αφού είναι ενήλικος.

Αλλά αυτοί και πάλι είπαν στον τυφλό: «Δόξασε τον Θεό», γιατί από εκεί τάχα ήταν η θεραπεία και όχι από τον Χριστό· «αυτός είναι αμαρτωλός, επειδή καταλύει το Σάββατο».

Ο τυφλός, θέλοντας να δηλώσει με έργα ότι ο Χριστός είναι Θεός, απάντησε: «Αυτό δεν το ξέρω· ένα ξέρω, ότι ενώ ήμουν τυφλός, με τη βοήθειά Του βλέπω».

Πάλι τον ρώτησαν: «Πώς σου άνοιξε τα μάτια;»

Αυτός όμως αγανάκτησε και δεν είπε λεπτομέρειες, αλλά τόνισε ότι, αν Αυτός δεν ήταν από το Θεό, δεν θα έκανε τέτοιο θαύμα.

Αμέσως εκείνοι τον έβρισαν, επειδή ομολόγησε ότι είναι μαθητής Εκείνου και διότι είπε: «Κανείς δεν άνοιξε τα μάτια ανθρώπου γεννημένου τυφλού». Γιατί και άλλοι άνοιξαν τα μάτια τυφλών, κανείς όμως δεν άνοιξε τα μάτια γεννημένου τυφλού.

Και αφού τον περιγέλασαν, τον έδιωξαν από την συναγωγή.

Μετά από αυτά ο Ιησούς τον συνάντησε και του είπε: «Εσύ πιστεύεις στον Υιό του Θεού;»

Ο πρώην τυφλός, αφού έμαθε ποιος είναι αυτός που μιλά μαζί του και βλέποντάς Τον –γιατί δεν Τον γνώριζε προηγουμένως, επειδή ήταν τυφλός– Τον προσκύνησε και έγινε μαθητής Του, διακηρύττοντας την ευεργεσία.

Το θαύμα αυτό μπορεί να ειπωθεί και αλληγορικά:

Τυφλός είναι ο λαός των εθνών, τον οποίον βρήκε ο Χριστός καθώς περνούσε –καθώς δηλαδή ήταν στη γη και όχι στον ουρανό· ή και διότι ήρθε για τον εβραϊκό λαό,

παροδικά όμως πήγε και στα έθνη.

Και αφού έφτυσε κάτω και έκανε πηλό, πρώτα τους έχρισε –δηλαδή τους δίδαξε, διότι ως σταγόνα κατέβηκε στη γη (Ψαλ. 71:6) και σαρκώθηκε από την αγία Παρθένο– και στη συνέχεια παρέδωσε και το θείο Βάπτισμα, το οποίο συμβολίζει ο Σιλωάμ.

Μετά απ’ αυτά ο τυφλός που ανέβλεψε, δηλαδή ο εξ εθνών χριστιανικός λαός, μιλά με παρρησία προς όλους για τον Χριστό και καταδιώκεται και μαρτυρεί, και ύστερα ανακηρύττεται και δοξάζεται από τον Χριστό.

Με το άπειρο έλεός σου, φωτοδότα Χριστέ ο Θεός μας, ελέησε και σώσε μας. Αμήν.

(Διασκευή για την Κ.Ο. του κειμένου του Πεντηκοσταρίου).

(Πηγή: koinoniaorthodoxias.org*)*